

4.2. Arbejdsgruppens forslag

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der i forbindelse med gennemførelse af en klippekortordning (jf. nedenfor pkt. 5) bør ske en afklaring af forholdet mellem den gældende frakendelsesregel i dyreværnslovens § 29, stk. 1, (jf. ovenfor pkt. 4.1.1.) og de nu foreslåede regler om betinget og ubetinget frakendelse af retten til at transportere dyr som følge af klip.

Klippekortordningen bør således ikke føre til, at der gives en mildere sanktion i form af et klip, hvis der foreligger en overtrædelse, som omfatter mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, der efter den nugældende § 29 kunne medføre en ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr. Endvidere bør der være en klar adgang til at frakende retten til at transportere dyr ved mishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport – og ikke kun til frakendelse af retten til at beskæftige sig personligt med dyr.

Arbejdsgruppen finder, at dette kan ske ved at udforme en særlig regel om, at mishandling samt grovere uforsvarlig behandling af dyr kan medføre betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, jf. § 30 i arbejdsgruppens lovudkast.

Efter forslaget kan en ubetinget frakendelse ske for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum fra endelig dom.

Reglen skal efter arbejdsgruppens forslag omfatte den samme personkreds, som de foreslåede regler efter klippekortordningen, dvs. transportører/transportvirksomheder og chauffører/ledsagere, der udfører erhvervsmæssig transport af dyr, og den skal også gælde i de tilfælde, hvor det er en kliprelevant overtrædelse, der har ført til mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Arbejdsgruppens forslag omfatter – ligesom arbejdsgruppens forslag til en klippekortordning (jf. nedenfor pkt. 5.3.1.) – både fysiske og juridiske personer, der driver erhvervsmæssig virksomhed ved transport af dyr.

Det foreslås, at mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr enten kan medføre betinget eller ubetinget frakendelse af retten til erhvervsmæssig transport af dyr. Herved opnås, at der i tilfælde, hvor der ikke findes fuldt tilstrækkeligt grundlag for en ubetinget frakendelse, i stedet kan vælges den mellem-løsning, at frakendelsen kun sker betinget.

Den af arbejdsgruppen foreslåede bestemmelse er formuleret således, at der »kan« ske ubetinget (eller betinget) frakendelse. Frakendelse er således ikke – modsat efter klippekortordningen – en obligatorisk

retsfølge, idet det beror på rettens vurdering af grovheden af den foreliggende overtrædelse, om det vil være proportionalt at fastsætte en ubetinget frakendelse som følge af overtrædelsen. Ved vurderingen heraf forudsættes det at indgå, om den pågældende tidligere er straffet for overtrædelser af dyreværnslovgivningen, som sammen med den nu foreliggende mishandling eller groft uforsvarlige behandling af dyr bør føre til, at den tiltalte afskæres fra fremover at udføre dyretransporter.

Endelig foreslås det, at der ved en frakendelse efter den af arbejdsgruppen foreslåede bestemmelse samtidig kan træffes bestemmelse om frakendelse efter den nugældende regel i § 29, jf. § 30, stk. 5, i arbejdsgruppens lovudkast. Bestemmelsen tænkes anvendt i de tilfælde, hvor overtrædelserne er så alvorlige, at der er grundlag for i det hele at forhindre den tiltalte i at beskæftige sig med dyr, selv om de foreliggende overtrædelser er begået i forbindelse med transport af dyr.

Der henvises i øvrigt til § 30 i arbejdsgruppens lovudkast og bemærkningerne til bestemmelsen.

Det tilføjes, at der herefter næppe vil være behov for at anvende bestemmelsen i straffelovens § 79, der – sammen med bestemmelsen om administrativ tilbagekaldelse af autorisationen til at udføre dyretransporter – hidtil har været anvendt i straffesager til at påstå frakendelse af en autorisation til at transportere dyr. I disse tilfælde vil der således i stedet efter den bestemmelse, som arbejdsgruppen har foreslået, kunne nedlægges påstand om betinget eller ubetinget frakendelse af retten til erhvervsmæssig transport af dyr, og følges en sådan påstand af domstolene, vil dette medføre bortfald af en eventuel autorisation.

4.3. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår ovenfor pkt. 4.1.1. tager frakendelse efter dyreværnslovens § 29 ikke direkte sigte på en transportør/vognmand, der udfører transport af dyr.

Justitsministeriet er derfor enig med arbejdsgruppen i, at der i forbindelse med gennemførelse af en klippekortordning bør indsættes en bestemmelse om frakendelse i dyreværnsloven, som udtrykkeligt tager sigte på transport af dyr, og at bestemmelsen bør omfatte både transportører, chauffører og ledsagere.

Justitsministeriet finder derimod ikke, at en sådan almindelig frakendelsesbestemmelse bør omfatte selskaber mv. (juridiske personer). Straffelovens § 79 og dyreværnslovens § 29 giver heller ikke mulighed for rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer.

Som det fremgår af Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar, s. 165, er de reale grunde bag denne retstilstand, at det ikke